

UZASADNIENIE WYROKU

Decyzją z dnia 28 maja 2021 r., znak (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 24 marca do 11 czerwca 2021 r. W uzasadnieniu decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że z posiadanych przez organ danych wynika, że w okresie od 07.09.2020 r. do 10.03.2021 r. A. K. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) spółce z o.o., natomiast od 4 stycznia do 22 marca 2021 r. kontynuował pozarolniczą działalność gospodarczą, co stanowi tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym. Zakład ustalił, że A. K. nie ma prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia, gdyż kontynuuje prowadzenie działalności gospodarczej.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony podał, że w okresie od 4 stycznia do 22 marca 2021 r. nie był objęty dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, natomiast od 24 marca 2021 r. czyli od dnia kiedy był niezdolny do pracy, nie prowadził działalności gospodarczej.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o jego oddalenie z uzasadnieniem analogicznym jak w decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 07.09.2020 r. do 10.03.2021 r. A. K. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) spółce z o.o. Od dnia 04.01.2021 r. do 22.03.2021 r. prowadził również własną działalność gospodarczą, która została zawieszona w dniu 23 marca 2021 r.

Bezsporne, a nadto: zaświadczenie płatnika składek (k. 9-12 akt rentowych), wydruk z (...) k. 15-16, przesłuchanie ubezpieczonego – k. 17-19.

Po dniu 26 marca 2021 r. A. K. nie prowadził działalności gospodarczej polegającej na wykonywaniu instalacji elektrycznych i konserwacji urządzeń dźwigowych. Wniosek o zawieszenie własnej działalności A. K. złożył 23 marca 2021 r. **Dowód:** wydruk z (...) k. 15-16, przesłuchanie ubezpieczonego – k. 17-19.

A. K. zaprzestał wykonywania obowiązków z umowy o pracę i prowadzenia działalności gospodarczej w marcu 2021 r. Powodem były kłopoty ze zdrowiem, a dokładniej niemożność pracy na wysokościach z powodu choroby neurologicznej, m.in. zawrotów głowy. Jego praca u płatnika (...) spółce z o.o oraz prowadzona własna działalność gospodarcza wymagały wykonywania obowiązków na wysokościach, co przy zawrotach głowy było niemożliwe. Po dniu 23 marca 2021 r. A. K. nie wystawił żadnej faktury w ramach swojej działalności i faktycznie działalności tej nie wykonywał. **Dowód:** wydruk z (...) k. 15-16, przesłuchanie ubezpieczonego – k. 17-19, (...) (k. 13-15 akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego okazało się uzasadnione.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie stanowiło prawo ubezpieczonego do zasiłku chorobowego za okres od 24 marca do 11 czerwca 2021 r. Ubezpieczony twierdził, że w tym okresie nie prowadził żadnej działalności zarobkowej, z uwagi na stan zdrowia. Z kolei organ rentowy stał na zupełnie przeciwnym stanowisku, a mianowicie takim, że ubezpieczony w tym spornym okresie posiadał inny tytuł do ubezpieczenia.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, wpisu do (...) i przesłuchania ubezpieczonego. Stan faktyczny był bezsporny w zakresie okoliczności dotyczących zatrudnienia ubezpieczonego do dnia 10 marca 2021 r. Spór dotyczył tego, czy w okresie od 24 marca do 11 czerwca 2021 r. kontynuował działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym w rozumieniu art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie

choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1133 ze zm., dalej jako „ustawa zasiłkowa”), co miałyby prowadzić do pozbawienia prawa do zasiłku chorobowego za powyżej wskazany okres.

Organ rentowy prawidłowo obrał za podstawę prawną decyzji art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej, a nie art. 17 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z art. 13 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia, nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Pamiętać należy, że świadczenia z ubezpieczenia społecznego mają na celu zapewnienie środków utrzymania ubezpieczonemu, który z różnych powodów nie ma w danym okresie możliwości uzyskiwania dochodu z działalności wykonywanej osobiście, niezależnie od tego na jakiej podstawie działalność tę wykonuje. Analogiczną funkcję pełni zasiłek chorobowy zastępujący utracony zarobek. W trafnym orzeczeniu z dnia 4 czerwca 2012 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt I UK 13/12 Sąd Najwyższy wyjaśnił, że ryzykiem chronionym jest w tym przypadku niemożność wykonywania (kontynuowania lub podjęcia) każdej działalności zarobkowej, zarówno tej, której wykonywanie dawało tytuł do objęcia ubezpieczeniem, jak i wykonywanej równoległe z taką działalnością, a ponadto jakiegokolwiek nowej działalności dającej źródło utrzymania. W uzasadnieniu cytowanego wyroku Sąd Najwyższy rozważał zastosowanie przepisu art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa w kontekście niezdolności do pracy po ustaniu zatrudnienia, podczas gdy ubezpieczony miał jednocześnie zarejestrowaną działalność gospodarczą. Trafnie zwrócił uwagę, że wpis do ewidencji działalności gospodarczej ustanawia jedynie domniemanie jej prowadzenia, które może zostać obalone przez wykazanie, że przedsiębiorca nie wykonuje w związku z tym żadnych czynności. W razie potwierdzenia tej okoliczności tytuł do ubezpieczenia nie powstaje, pomimo istnienia ku temu formalnej podstawy. Nadto Sąd Najwyższy podkreślił, że „zasiłek nie przysługuje jedynie w okresie trwania wymienionych w nim [w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy] okoliczności”.

W postanowieniu z dnia 18 lipca 2018 r. III UZP 2/18 Sąd Najwyższy wyraźnie podkreślił, że działalność gospodarcza stanowi podstawę objęcia ubezpieczeniami społecznymi tylko wówczas, gdy jest faktycznie prowadzona. Faktyczne kontynuowanie lub podjęcie działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym powoduje z jednej strony pozbawienie prawa do zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego i trwającej po jego ustaniu (art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej), a z drugiej strony - objęcie ubezpieczeniem chorobowym z nowego tytułu.

Pojęcie „innej działalności zarobkowej” z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy musi przejawiać się rzeczywistą aktywnością ubezpieczonego ukierunkowaną na uzyskanie zarobku (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach, III AUa 67/99, OSA 2000/7-8/37). Potwierdzają to poglądy prezentowane przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 30 sierpnia 2001 r. (III ZP 11/01, OSP 2002/1/18) oraz Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 27 lutego 2001 r. (III AUa 91/01, OSA 2001/11/42).

W rozpoznawanej sprawie faktem było to, że w okresie od 26 marca 2007 r. ubezpieczony miał ujawnioną w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej działalność gospodarczą. Działalność ta została jednak zawieszona od dnia 23 marca 2021 r., a jej wznowienie nastąpiło po ustaniu niezdolności do pracy tj. 31 sierpnia 2021 r. Wykonywanie działalności gospodarczej stanowi działalność zarobkową w rozumieniu art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Stanowi również, po ustaniu pracowniczego tytułu do ubezpieczeń, tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym. Nie stanowi takiego tytułu działalność w okresie jej zawieszenia. Ubezpieczony A. K.

w okresie zawieszenia działalności gospodarczej faktycznie jej nie kontynuował. W okresie od 24 marca 2021 r. do 11 czerwca 2021 r. A. K. nie kontynuował żadnej działalności zarobkowej w rozumieniu art. 13 ust. 1 pkt 2 wspomnianej wyżej ustawy. Nie podjął również innej działalności zarobkowej, ponieważ w tym czasie był niezdolny do pracy.

Sąd ustalił, że ubezpieczony w spornym okresie nie wykonywał żadnej działalności, które miałyby stanowić faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej. Fakt ten wynika również z historii wpisu do (...) przedsiębiorcy A. K., a dokładniej z okresów zawieszenia tej działalności. Skutkiem nieprowadzenia działalności jest z kolei brak tytułu do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym. Podleganie obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym nie obejmuje okresu, w którym zaprzestano prowadzenia działalności gospodarczej albo zawieszono jej prowadzenie na podstawie przepisów art. 22 ustawy z dnia 6 marca 2028 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021, poz. 162 ze zm.).

W rozpatrywanym przypadku, prawo A. K. do zasiłku chorobowego w okresie od 24 marca do 11 czerwca 2021 r., zależało od ustalenia, że faktycznie działalności gospodarczej w tym okresie nie prowadził. Co więcej, fakt ten wynikał również z wpisu do (...). Natomiast w okresie kiedy działalność gospodarcza została zawieszona, a nie istniały inne tytuły do ubezpieczenia, ubezpieczony nie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych).

W konsekwencji sąd uwzględnił odwołanie w całości i w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. i orzekł o przyznaniu ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 24 marca do 11 czerwca 2021 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3.(...)

16.09.2021 r.